

בבית המשפט העליון

רע"א 4007/02

בפני: כבוד השופטת ד' דורנר

המבקש: פקיד שומה - יחידה ארצית לשומה

נגד

המשיבות: 1. טכנורקס בע"מ
2. דיירקס ישראל (1983) בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטת בית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
מיום 25.2.02 בעמ"ה 1061/00, 1062, שניתנה על-ידי כבוד השופטת
ב' אופיר-תום

בשם המבקש: עו"ד עמנואל לינדר; עו"ד לאה מרגלית

בשם המשיבות: עו"ד אהוד נדב; עו"ד ארנה פינטו-גפסון

החלטה

המבקש קבע למשיבות שומות לפי מיטב השפיטה. השגותיהן כנגד קביעה זו נדחו. על-כך הגישו המשיבות לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו ערעורים. כן עתרו המשיבות לגילוי מסמכים שבידי המבקש ולעיון בהם, בטענה כי קמה להן בשלב שלאחר הגשת כתבי הטענות בערעור, זכות העיון בכל מסמך וראיה המצויים בידי המבקש. לטענת המבקש, מטרת הבקשה לגילוי מסמכים הינה רצון המשיבות "לתפור" גרסה בהתאם לחומר המצוי כנגדן בידי המבקש.

בית-המשפט המחוזי קיבל את בקשת המשיבות, בקובעו, כי יש להבטיח את זכות הנישום לנהל מאבקו כנגד רשות המס - כמו בכל עימות בין אזרח לרשות - מתוך עמדה של שוויון כבר בשלבי המשפט הראשונים. וזאת, לאור עקרונות המשפט המינהלי, חוק חופש המידע ומהפכת השקיפות. עוד קבע בית-המשפט המחוזי, כי

טענתו של המבקש שגילוי המידע עלול לפעול לתיאום גרסאות ולעיוות האמת אינה יפה לשלב דיוני זה, שכן בפני בית-המשפט כבר פרושות עמדותיהם העקרוניות של הצדדים, והחשש מפני "תפירת" גרסאות כבר עומעם. לבסוף קבע בית-המשפט המחוזי, כי על המבקש לגלות את החומר הנוגע לבניית השומות נשוא הדיון, שהגיע למבקש שלא מן המשיבות עצמן, ושאינו מהווה חומר שמקורו בחקירה הפלילית המתנהלת כנגד המשיבות.

מכאן הבקשה שבפניי למתן רשות ערעור, בגידרה טען המבקש, כי יש לקבוע הלכה כללית בכל הנוגע לסוגיית גילוי המסמכים במסגרת ערעורי מס הכנסה, וכי תקנות בית-המשפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), תשל"ט-1978 החילו את מרבית תקנות סדר הדין האזרחי על ערעורי מס, למעט התקנות העוסקות בגילוי מסמכים. לטענת המבקש, המועד הנכון לביצוע גילוי המסמכים הינו לאחר מתן תצהירי עדות ראשית מטעם המשיבות, שכן רק בדרך זו תוגשם התכלית של בירור האמת וגביית מס אמת.

מנגד טענו המשיבות, כי השאלה הכללית של גילוי מסמכים אינה מצויה במחלוקת, שכן גם המבקש סבור ומודה כי במסגרת ערעורי מס קיים הליך של גילוי מסמכים, וכי לפיכך המחלוקת היחידה היא בשאלת עיתויו של גילוי המסמכים. לטענת המשיבות, גרסתן העקבית והאחידה ניתנה זה מכבר בנימוקי הערעור שהוגשו לבית-המשפט המחוזי, וכי כעת נדרש המבקש להביא יסוד ראייתי כלשהו לקביעתו על-פי מיטב השפיטה על-מנת שאפשר יהיה לקיים הליך ראוי, שוויוני והוגן בנסיבות בהן לא נפסלו ספרי המשיבות, והשומה מתבססת - כך לטענתן - אך על הנחותיו הספקולטיביות של המבקש.

יש לדחות את טענות המבקש.

כאמור, אף על-פי עמדת המבקש יש להיעתר לבקשת המשיבות בפרט ולבקשת מערערים ככלל לגילוי מסמכים בהליכי ערעור על שומת מס. המחלוקת היחידה היא בשאלת עיתויו של גילוי זה. בית-המשפט המחוזי, בחן את טענות הצדדים וקבע, כי משניתנה גרסת המשיבות במסגרת נימוקי הערעור, החשש מפני שינוי גרסה של המשיבות ו"תפירתה" של גרסה חדשה הוסר, וכי לפיכך ניתן בשלב זה להיעתר לבקשת המשיבות לגילוי מסמכים. החלטה דיונית זו הינה החלטה סבירה, ולאחר שעיינתי בטענות הצדדים, הגעתי לכלל דעה כי אין מקום להתערב בה.

אשר-על-כן, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

המבקש ישא בהוצאות המשיבות בסך כולל של 10,000 ש"ח.

ניתנה היום, ד' בחשוון תשס"ג (10.10.02).

ש ו פ ט ת

02040070_L05.doc המקור
נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.
שרה ליפשיץ – מזכירה ראשית

בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 02-6750444
בית המשפט פתוח להערות והצעות: pnio@supreme.court.gov.il
לבתי המשפט אתר באינטרנט: www.court.gov.il